

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 133/11
V Luxembourg, 6. decembra 2011

Sodba v zadevi C-329/11
Alexandre Achughbabian proti Préfet du Val-de-Marne

„Direktiva o vračanju“ nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki omogoča zaporno kazen za nezakonito prebivajočega državljana tretje države med postopkom vračanja

Ta direktiva ne nasprotuje temu, da se kazenske sankcije v skladu s nacionalnimi predpisi in ob upoštevanju temeljnih pravic naložijo državljanom tretjih držav, za katere se je uporabil navedeni postopek in ki brez upravičenega razloga za nevrnitev nezakonito prebivajo

Direktiva o vračanju nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (t.i. „Direktiva o vračanju“)¹ določa skupne standarde in postopke, ki se v državah članicah uporabljajo za odstranitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav z ozemlja teh držav.

Ta direktiva določa, da mora biti za vsakega nezakonito prebivajočega državljana tretje države sprejeta odločba o vrnitvi, v kateri je načeloma določen rok za prostovoljno vrnitev, ki mu po potrebi sledijo ukrepi za prisilno odstranitev.

Direktiva državam članicam nalaga, naj – če prostovoljni odhod ne uspe – prisilno odstranitev izvršijo s čimmanj prisilnimi ukrepi. Zgolj, če je izvršitev odstranitve ogrožena, lahko država članica zadevno osebo pridrži, to pridržanje pa v nobenem primeru ne sme trajati več kot 18 mesecev.

V obravnavanem primeru je A. Achughbabian, armenski državljan, leta 2008 vstopil v Francijo. Prefekt departmaja je glede A. Achughbabiana leta 2009 izdal odredbo o zapustitvi francoskega ozemlja, s katero je bil določen rok enega meseca za prostovoljni odhod. Ker ta Francije ni zapustil, je bila junija 2011 izdana nova odredba o vrnitvi v obliki odredbe o prisilni odstranitvi, v kateri rok za prostovoljni odhod ni bil določen. Poleg tega so za A. Achughbabiana francoski organi odredili policijsko pridržanje in nato pridržanje zaradi nezakonitega prebivanja, on pa je ta ukrepa izpodbijal pred francoskim sodiščem.

Cour d'appel de Paris (Francija), ki zdaj odloča o tem sporu, Sprašuje Sodišče, ali „Direktiva o vračanju“ nasprotuje francoski zakonodaji², v skladu s katero se državljan tretje države, ki v Franciji več kot tri mesece nezakonito prebiva brez zahtevanih dokumentov in vizuma ter zlasti dovoljenja za prebivanje, kaznuje z zaporno kaznijo enega leta in denarno kaznijo 3750 EUR.

A. Achughbabian ob predložitvi zadeve Sodišču ni bil več pridržan. Sodišče je vseeno sklenilo, da bo zadevo obravnavalo po hitrem postopku, saj pred francoskimi sodišči potekajo postopki v več podobnih zadevah. Sodišče je poudarilo, da je treba v zadevi čimhitreje razsoditi, da bi se preprečili morebitni nezakoniti odvzemi prostosti oziroma čimbolj omejilo njihovo trajanje.

Sodišče v današnji sodbi poudarja, prvič, da se ta direktiva, ki ni namenjena usklajevanju nacionalnih predpisov o prebivanju tujcev v celoti, nanaša samo na odločbe o vrnitvi in njihovo izvrševanje. Zato **ta direktiva ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki nezakonito prebivanje državljana tretje države opredeljuje kot kaznivo dejanje in zanj določa kazenske sankcije, vključno z zaporno kaznijo.**

¹ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, str. 98).

² Člen L 621-1 zakonika o vstopu in prebivanju tujcev ter pravici do azila (Ceseda).

Ta direktiva tudi ne nasprotuje pridržanju zaradi ugotavljanja, ali je prebivanje državljana tretje države **zakonito**. Toda Sodišče pojasnjuje, da morajo nacionalni organi ravnati skrbno in se nemudoma opredeliti. Če se ugotovi, da prebivanje ni zakonito, morajo ti organi načeloma izdati odločbo o vrnitvi.

Drugič, Sodišče proučuje, ali je francoska zakonodaja s to direktivo skladna v delu, v katerem ta zakonodaja lahko pripelje do zaporne kazni **med postopkom vračanja**.

Sodišče najprej opozarja na sodno prakso iz zadeve El Dridi³, v skladu s katero morajo države članice svojo zakonodajo prilagoditi tako, da zagotavljajo spoštovanje prava Unije. Te države torej ne morejo uporabiti kazenske zakonodaje, ki lahko ogroža uresničitev ciljev, ki jim sledi „Direktiva o vračanju“, in tej odvzame polni učinek.

Sodišče nato poda razlago izrazov „ukrepi“ in „prisilni ukrepi“ iz te direktive, pri čemer meni, da se nanašata na vsakršno ukrepanje, ki učinkovito in sorazmerno zagotovi vrnitev zadevne osebe. Sodišče meni, da **naložitev in izvršitev zaporne kazni med postopkom vračanja očitno ne pripomoreta k odstranitvi, ki je cilj tega postopka**. Taka kazen torej ni „ukrep“ ali „prisilni ukrep“ v smislu te direktive.

Sodišče ugotavlja, da **pravo Unije ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki omogoča zaporno kazen za nezakonito prebivajočega državljana tretje države, glede katerega niso bili odrejeni prisilni ukrepi iz te direktive ter se v primeru pridržanja zaradi izvršitve postopka njegove odstranitve še ni izteklo najdaljše mogoče obdobje tega pridržanja**⁴.

Sodišče nazadnje opozarja, da lahko države članice sprejmejo ali ohranijo v veljavi kazenske določbe, ki ob spoštovanju „Direktive o vračanju“ in njenega cilja urejajo položaj, v katerem prisilni ukrepi niso omogočili odstranitve nezakonito prebivajočega državljana tretje države.

Sodišče na podlagi tega ugotavlja, da **ta direktiva ne nasprotuje temu, da se na podlagi nacionalnih predpisov in ob upoštevanju temeljnih pravic naložijo kazenske sankcije državljanom tretjih držav, za katere se je uporabil postopek vračanja iz te direktive in ki brez upravičenega razloga za nevrnitev nezakonito prebivajo na ozemlju države članice**.

OBVESTILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

³ Sodba Sodišča z dne 28. aprila 2011 Hassen El Dridi alias Soufi Karim ([C-61/11 PPU](#)), glej tudi Sporočilo za medije št. [40/11](#)

⁴ „Direktiva o vračanju“ določa najdaljše mogoče obdobje pridržanja 18 mesecev. To obdobje je v posamičnih državah članicah različno, francoska zakonodaja določa najdaljše mogoče obdobje 45 dni.